

1542.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1950 r.

w sprawie stałego dodatku do uposażeń dla pracowników Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie i podległych mu Okręgowych Urzędów Górniczych, uzasadnionego szczególnymi warunkami pracy.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwała:

I.

Pracownikom Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie i podległych mu Okręgowych Urzędów Górniczych, objętym art. 4 pkt. 5) ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) i zajmującym stanowiska wymienione w poniższej tabeli, przyznaje się z dniem 1 kwietnia 1950 r. stały dodatek do uposażenia, uzasadniony szczególnymi warunkami pracy, w wysokości wynikającej z tej tabeli:

Wyższy Urząd Górniczy w Krakowie:

Prezes	360.— zł miesięcznie,
Wiceprezes	360.— „ „
Naczelnik Wydziału	270.— „ „
Starszy Inspektor	210.— „ „
Inspektor	150.— „ „
Referendarz, kreślarz, mierniczy	150.— „ „
Podreferendarz, kreślarz, sekretarz techniczny	90.— „ „

Okręgowe Urzędy Górnicze:

Naczelnik	270.— zł miesięcznie,
Inspektor	210.— „ „
Referendarz	150.— „ „
Kontroler górniczy	120.— „ „
Podreferendarz	90.— „ „

II.

Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów i Ministrowi Górnictwa.

III.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1543.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1950 r.

w sprawie państwowych stypendiów dla młodzieży Wyższej Szkoły Prawniczej im. Teodora Duracza.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o państwowych stypendiach dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 105) Rada Ministrów ustala:

§ 1. Przepisów § 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1949 r. w sprawie państwowych stypendiów dla młodzieży szkół wyższych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-4, poz. 38) nie stosuje się do stypendiów dla młodzieży Wyższej Szkoły Prawniczej im. Teodora Duracza.

§ 2. Państwowe fundusze stypendialne w zakresie stypendiów dla młodzieży Wyższej Szkoły Prawniczej im. Teodora Duracza znajdują się wyłącznie w budżecie Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 3. 1. Ze stypendiów państwowych dla młodzieży Wyższej Szkoły Prawniczej im. Teodora Duracza korzystać mogą jedynie studenci zwyczajni z wyłączeniem zaocznych.

2. Stypendia te dzielą się na:

- 1) stypendia zwyczajne,
- 2) premie stypendialne.

§ 4. Stypendium zwyczajne przyznaje się zasadniczo na cały czas trwania studiów i wypłaca się je w każdym

roku akademickim miesięcznie przez 10 miesięcy od 1 października do 31 lipca.

§ 5. Stypendium zwyczajne może być przyznane, jeżeli:

- 1) student wykazuje się dostatecznymi postępami w nauce i pracą społeczną,
- 2) student, jego rodzice lub opiekunowie nie są w stanie pokryć kosztów utrzymania studenta w czasie studiów.

§ 6. 1. O pierwszeństwie do uzyskania stypendium zwyczajnego stanowią: pochodzenie społeczne studenta, jego postępy w nauce, postawa ideowa i warunki materialne studenta.

2. Ze względu na pochodzenie społeczne pierwszeństwo do stypendium przysługuje dzieciom robotników, chłopów mało i średniorolnych i osób z inteligencji pracującej.

§ 7. Liczba stypendiów zwyczajnych, przyznanych dzieciom robotników oraz chłopów mało i średniorolnych, powinna wynosić co najmniej 60% ogólnej liczby przyznanych stypendiów zwyczajnych.

§ 8. Stypendysta pobierający stypendium zwyczajne, który w przepisany terminie uzyskał zaliczenie studiów z ogólnym wynikiem co najmniej dobrym i zachowywał się w sposób godny stypendysty Państwa Ludowego, otrzymuje ponadto premię stypendialną w wysokości nie przekraczającej miesięcznego stypendium zwyczajnego.

§ 9. Wysokość stypendium zwyczajnego ustala coroczny plan stypendialny.

§ 10. Stypendium zwyczajne przyznaje:

- 1) studentom przyjętym na pierwszy rok studiów — organ, który decyduje o przyjęciu na ten rok studiów,
- 2) studentom drugiego roku studiów — komisja stypendialna w składzie: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości — jako przewodniczący, dwaj przedstawiciele wykładowców, powołani przez przewodniczącego na wniosek rektora, oraz dwaj studenci, z których jeden jest przedstawicielem Związku Młodzieży Polskiej, a drugi przedstawicielem samorządu szkolnego.

§ 11. Premie stypendialne przyznaje dyrektor Departamentu Szkoleniowego Ministerstwa Sprawiedliwości na wniosek rektora.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1544.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1950 r.

w sprawie państwowego planu stypendialnego dla młodzieży Wyższej Szkoły Prawniczej im. Teodora Duracza na okres od 1 października 1950 r. do 31 grudnia 1950 r.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o państwowych stypendiach dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 105) Rada Ministrów uchwała:

1. Państwowy plan stypendialny obejmuje okres od 1 października 1950 r. do 31 grudnia 1950 r. i dotyczy stypendiów krajowych dla studentów zwyczajnych studiujących w Wyższej Szkole Prawniczej im. Teodora Duracza, podległej Ministrowi Sprawiedliwości.

2. Wysokość kredytów na stypendia, objętych planem, ustala się na kwotę 151.200 zł.

3. Wysokość stypendiów określa się jak następuje: stypendia zwyczajne dla 240 studentów według lat studiów:

I rok — 190 stypendiów po 210 zł miesięcznie,

II rok — 50 stypendiów po 210 zł miesięcznie.

4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów.

5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1545.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 listopada 1950 r.

w sprawie premiowania maszynistek.

Celem ustalenia jednolitych zasad wynagradzania pracowników, zatrudnionych w halach maszyn do pisania w

państwowych urzędach, instytucjach, przedsiębiorstwach oraz zakładach gospodarki społecznej — Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 grudnia 1950 r. wprowadza się w życie załączony tymczasowy regulamin premiowania maszynistek.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim ministrom.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

Załącznik do uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r., (poz. 1545).

TYMCZASOWY REGULAMIN PREMIOWANIA MASZYNISTEK.

1. Regulamin określa zasady premiowania pracowników zatrudnionych w halach maszyn w państwowych urzędach, instytucjach oraz przedsiębiorstwach i zakładach gospodarki społecznej.

2. Do pracowników hali maszyn zalicza się maszynistki, korektorów i kierownika hali maszyn.

3. Hala maszyn jest zgrupowaniem co najmniej 3 maszynistek w jednym pomieszczeniu. Na czele hali maszyn, liczącej co najmniej 5 maszynistek, stoi kierownik hali maszyn.

W halach maszyn z 3—4 maszynistkami funkcje kierownika hali maszyn powierza się pracownikowi spełniającemu również inne czynności biurowe. Pracownik ten jeżeli nie podlega premiowaniu z innego tytułu może otrzymać premię w wysokości 15% płacy podstawowej.

W skład hali maszyn z co najmniej 5 maszynistkami wchodzi również stali korektorzy.

4. Podstawową jednostką obliczeniową w pracy maszynistki jest jedna strona maszynopisu o 30 wierszach z 60 uderzeniami w wierszu.

Wiersz rozpoczęty uważa się za cały.

Pisma o niepełnych stronach liczy się:

- do 7 wierszy — jako 1/4 strony,
- od 8 do 15 wierszy — jako 1/2 strony,
- od 16 do 23 wierszy — jako 3/4 strony,
- od 24 do 30 wierszy — jako 1 strona.

Pisma zawierające ponad 30 wierszy na jednej stronie należy przeliczyć na odpowiednią ilość stron w sposób wyżej podany.

5. Po otrzymaniu wykonanej pracy, kierownik hali maszyn oblicza wynik według załączonej tabeli Nr 1.

6. Premia maszynistki zostaje uzależniona od ilości jednostek, wypracowanych ponad ustaloną normę w czasie efektywnie przepracowanych godzin i obliczana jest na podstawie miesięcznych wyników pracy.

7. Do godzin efektywnie przepracowanych podlegających premiowaniu nie należy wliczać:

- a) godzin postojów, tj. czasu, w którym maszynistka nie pisze z powodów od niej niezależnych,
- b) półgodzinnej przerwy przeznaczonej na odpoczynek,
- c) godzin nieobecności usprawiedliwionych.

W związku z powyższym należy prowadzić dokładną ewidencję czasu, przerw i powodów przerw w pracy każdej maszynistki (wzór Nr 2).

8. Wysokość norm ustala się następująco:

Grupa	Ilość jednostek na		
	I godzinie	cały dzień przy 7 godz. dniu pracy	cały dzień przy 8 godz. dniu pracy
VII	5.—	32,5	37,5
VIII	4,5	29,2	33,7
IX	4.—	26.—	30.—
X	3,5	22,7	26,2
XI	3.—	19,5	22,5

9. Wartość jednostki wypracowanej ponad ustaloną normę wynosi zł 0,60.

Przykład obliczania premii miesięcznie na podstawie wyników pracy maszynistki, pobierającej uposażenie VII grupy:

- a) norma godzinna . . . . . 5 jednostek.
  - b) godzin efektywnie przepracowanych 200,
  - c) przypada jednostek według normy 1000,
  - d) maszynistka wypracowała jednostek 1200,
  - e) ponad normę wypracowała . . . . . 200 jednostek licząc jednostkę po zł. 0,60
- należna premia wynosi:
200 × 0,60 = złotych 120,—.

Za pracę w godzinach nadliczbowych oraz w dniu świątecznym maszynistka otrzymuje za każdy 1 punkt 1,05 zł. W wynagrodzenie to jest wliczony ustawowy dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych i świątecznych. Wyplata podwyższonego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych następuje pod warunkiem osiągnięcia przez maszynistkę normy pracy w godzinach służbowych.

10. Kierownik hali maszyn względnie pracownik kontrolujący pracę prowadzi dla każdej maszynistki kartę wydajności (wzór Nr 2) i jest odpowiedzialny za właściwą ocenę przy obliczaniu pracy.

11. Maszynistka jest obowiązana poprawić własne błędy, a w razie potrzeby, sporządzić nowy czystopis. Poprawień i ponownych przepisywań, wynikłych z winy maszynistki, nie zalicza się przy obliczaniu wydajności pracy.

12. Za czas urlopu wypoczynkowego i zdrowotnego oraz przerw w pracy z powodu macierzyństwa lub choroby przysługuje maszynistce, korektorowi i kierownikowi hali maszyn oprócz płacy zasadniczej premia w wysokości średniej premii z ostatnich trzech miesięcy, przy czym do podstawy tego obliczenia nie należy wliczać wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Za czas nieprzepracowany z innych powodów premia tym pracownikom nie przysługuje.

Pracownikowi, zastępującemu kierownika hali maszyn w czasie urlopu wypoczynkowego, należy obliczać premię według zasad, przewidzianych dla kierownika hali maszyn.

13. Kierownik hali maszyn otrzymuje ryczałtową premię w zależności od wielkości zespołu maszynistek:

- przy zespole od 5 do 8 maszynistek — 30% uposażenia zasadniczego,
- „ „ „ 9 „ 12 „ — 40% uposażenia zasadniczego,
- „ „ „ 13 „ 16 „ — 50% uposażenia zasadniczego,
- „ „ „ ponad 16 „ — 60% uposażenia zasadniczego.

14. Wysokość premii korektora uzależniona jest od efektywnych wyników całego zespołu maszynistek i jest obliczana procentowo w zależności od wielkości zespołu:

- przy zespole od 5— 8 masz. — 80% średniej premii mies. całego zespołu maszynistek,
- „ „ „ 9—12 „ — 90% średniej premii mies. całego zespołu maszynistek,
- „ „ „ 13—16 „ — 100% średniej premii mies. całego zespołu maszynistek.

15. Premia korektora ulega obniżeniu w stosunku procentowym do ilości zgłoszonych reklamacji powstałych z winy pracowników hali maszyn w wysokości następującej:

- 1 — 10% ogółu wychodzących pism — 30%,
- 11 — 20% „ „ „ — 50%,
- 21 — 30% „ „ „ — 80%,
- 31% i wyżej „ „ „ — 100%.

16. W przypadku, gdy hala maszyn jest zgrupowaniem 3 — 4 maszynistek lub gdy nie ma korektora, maszynistka obowiązana jest przeprowadzić korektę własnych pism i oddać je bez błędów. Za czas zużyty na korektę należy maszynistce podwyższyć sumę wypracowanych przez nią jednostek w ciągu miesiąca o 20%.

17. Regulamin niniejszy obowiązuje od dnia 1 grudnia 1950 r.

Tabela Nr 1

	Strona A 4			3/4 strony			1/2 strony			1/4 strony		
	ilość kopii			ilość kopii			ilość kopii			ilość kopii		
	1-3	4-6	7-10	1-3	4-6	7-10	1-3	4-6	7-10	1-3	4-6	7-10
Dyktando	0,9	1,1	1,3	0,7	0,8	0,9	0,5	0,6	0,7	0,3	0,5	0,6
Przepisywanie z druku	1,—	1,2	1,4	0,7	0,9	1,—	0,5	0,7	0,8	0,3	0,5	0,6
„ z rękopisów dobrej czyt.	1,3	1,5	1,7	1,—	1,2	1,3	0,7	0,8	1,—	0,4	0,6	0,7
„ z „ „ złej czyt.	1,8	2,—	2,2	1,2	1,4	1,6	0,9	1,1	1,2	0,5	0,7	0,8
Przepisywanie ze stenogramu	2,5	2,8	3,2	1,8	2,—	2,2	1,3	1,5	1,6	0,8	0,9	1,—
TABELE ŁATWE												
Dyktando	1,2	1,4	1,6	0,8	1,—	1,2	0,6	0,8	1,—	0,4	0,6	0,7
Przepisywanie z druku	1,4	1,6	1,8	1,—	1,1	1,2	0,7	0,9	1,1	0,5	0,7	0,8
„ z rękopisów dobrej czyt.	1,6	1,8	2,—	1,2	1,4	1,6	0,8	1,—	1,2	0,6	0,8	0,9
„ z „ „ złej czyt.	1,8	2,—	2,2	1,4	1,6	1,8	0,9	1,1	1,3	0,7	0,9	1,—
TABELE TRUDNE												
Dyktowane	1,8	2,—	2,2	1,4	1,6	1,8	0,9	1,1	1,3	0,6	0,7	0,9
Przepisywanie z druku	2,—	2,2	2,4	1,6	1,8	2,—	1,—	1,2	1,4	0,7	0,8	1,—
„ z rękopisów dobrej czyt.	2,3	2,5	2,7	1,8	2,—	2,2	1,2	1,4	1,6	0,8	0,9	1,1
„ z „ „ złej czyt.	2,6	2,8	3,—	2,—	2,2	2,4	1,4	1,6	1,8	0,9	1,1	1,3

Uwaga: Pod pojęciem dyktando rozumie się dyktando płynne, zależne od szybkości pisania maszynistki.

Przy pismach bez kopii odejmuje się od wyżej podanych jednostek 0,1 jednostki.

Woskówki i ormig liczy się jako pracę trudną.

Wzór Nr 2

Data	Rodzaj i kwalifikacja tekstu	Ilość stron	Ilość przebitek	Ilość należnych punktów	Ilość godzin efektywnie pracowa.	Czas przestoju	Powody przestoju	Uwagi

1546.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 11 listopada 1950 r.

w sprawie powołania Komisji dla likwidacji Zrzeszenia Przedsiębiorców Gorzełń Rolniczych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 1950 r. w sprawie rozwiązania Zrzeszenia Przedsiębiorców Gorzełń Rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 456) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozwiązane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 października 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 456) Zrzeszenie Przedsiębiorców Gorzełń Rolniczych, zwane dalej „Zrzeszeniem“, stawia się w stan likwidacji z dniem 15 listopada 1950 r.

§ 2. 1. Dla przeprowadzenia likwidacji Zrzeszenia powołuje się Komisję w składzie:

przewodniczący: Jerzy Kunderewicz,
członkowie: Jan Badora,
Władysław Kozak,
Jan Wereszczyński.

2. Wynagrodzenie przewodniczącego i członków Komisji ustali Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 3. Komisję reprezentuje na zewnątrz jej przewodniczący. Do ważności zobowiązań Komisji potrzebne są podpisy przewodniczącego i jednego członka Komisji łącznie lub dwóch członków Komisji łącznie.

§ 4. Komisja sporządzi bilans otwarcia likwidacji.

§ 5. Do dnia 15 grudnia 1950 r. Komisja przedstawi do zatwierdzenia Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Finansów plan likwidacji Zrzeszenia.